

[Inger Stilling Pedersen]

ved det. Bor man i et eller andet område, må man tage det, man får. Vil man straffe værket, fordi det skal til at bruge noget andet, straffer man jo brugerne.

At der hen ad vejen måske skal ske udligning, kan man diskutere, men at man vil sige, at nu skal det ske her og nu, kan jeg godt forstå at man protesterer imod, hvad også mange socialdemokratiske borgmestre gør, fordi man finder det forkert.

Det, jeg vil sige hermed, er, at det gælder om at finde den rigtige balance i det og lade det tage den tid, det tager. Selvfølgelig skal vi være foran i forskning, hvor vi kan, men vi skal heller ikke være så meget foran, at borgerne ikke rigtig kan følge med.

Jeg synes, vi har haft en fornuftig energipolitik i Danmark bortset måske fra naturgassen, som jeg synes vi administrerer forkert. Det er sket, og der er ikke noget at gøre ved det. At lægge den ud til alle huse var efter min mening en fejl, men det er sket. Jeg har sagt mange gange, at skulle de tvinge naturgas ind i mit hus, vil jeg flytte, fordi jeg ikke kan lide gas og er bange for at have det i huset. Skulle jeg så tvinges til at have det? Det kan jeg ikke se nogen grund til.

At man opfordrer folk til frivilligt at få det, er en helt anden side af sagen. Vi skal passe på – og det har andre sagt – at vi ikke går for langt i tvangslemlen.

Et andet element i vores energi er jo også at spare. Jeg synes virkelig, det er dejligt, at vi er kommet langt på husholdningsområdet. Når jeg får at vide, at jeg kan koge mit vand i denne kedel, gør jeg det, og det sparer væsentlig energi, og jeg får min te på 3 minutter, dvs. man får nogle besparelser i tid i køkkenet, samtidig med at man sparer energi. I min lille miniovn har jeg mine rundstykker varme på 5 minutter, hvor det tog 20 minutter i den anden ovn. Her er der virkelig perspektiver, hvor vi slet ikke behøver at tvinge befolkningen til at sige: Nu skal I gøre det og det. Vi kan nøjes med at sige: I kan spare penge ved at bruge de og de ting.

Min fryser bruger også mindre energi, da jeg smed den gamle ud. Derfor har jeg en forholdsvis lav elregning. Det er da til min fordel, og det er helt uden tvang. Det vil jeg bare sige: Lad os også bruge opmuntringen lidt i det i stedet for hele tiden at tvinge.

At vi så i EF – det er der ingen tvivl om – får nogle energiforbrugsvaredeklarationer på visse

varer, skal vi bare glæde os over og også over, at vi i Danmark måske også er lidt foran ved at få dette igennem. Det er meget, man kan spare på energien.

Vi har også hele erhvervsområdet. Hvis erhvervsområdet finder ud af, at de kan mindske deres udgifter ved at spare på energien, ville det da være en mærkelig virksomhed, der ikke gjorde det. Så er spørgsmålet, om man har satset nok på information og oplysning også fra brancheforeninger og lignende ved at sige, at her kan I virkelig spare noget.

Jeg er enig i, at hvis det ikke kan lykkes, må man måske sige: Skal der afgifter på erhvervslivet eller ej? Men vi kan ikke pålægge erhvervslivet energiafgifter, medmindre vi udligner på andre måder, hvis det giver et skævt forhold i vores konkurrence f.eks. i EF. Vi kan udmærket godt forhøje afgifterne, hvis det sammenlagt giver samme omkostninger for en lignende virksomhed i EF og i Danmark. Men hvis vi vil gøre det ensidigt, svigter vi simpelt hen dansk erhvervsliv.

Vores overordnede syn på energipolitikken er, at vi kommer utrolig langt, hvis vi virkelig får befolkningen – og det gælder både de almindelige borgere og erhvervslivet – med i den, hvis vi får større forståelse for det, også for den miljøbelastning, der ligger i det. Jeg er også glad for – det var CD's ordfører, der nævnte noget om ulandene – Brundtlandrapporten. Den er ikke bare en forpligtelse for os til at spare, men også til at hjælpe ulande. Her kunne Danmark måske virkelig gå foran og være med til at hjælpe disse underudviklede og underforsynede lande til, at de også kunne, skal vi sige give os en bedre atmosfære. Luften er jo ikke bare over Danmark, men er over hele Jorden. Vi må være interesserede i at få det.

Med hensyn til dagsordenen kan jeg sige, at vi ikke vil stemme imod den. Det vil så vise sig, hvad vi gør. Vi skal lige overveje lidt mere, fordi vi faktisk ikke er med i den aftale, og så kan man jo sige, at vi er lidt sure måske, fordi man laver en sådan aftale uden at tage os med. Men nu vil vi lige tygge lidt på den.

Energiministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Det blev jo et relativt begrænset antal spørgsmål, der blev stillet, som er nødvendige at svare på. Først til hr. Bilgrav-Nielsen, der sagde om udvalgsstrukturen, at det er nødvendigt også